ECHIPA ROMÂNIEI LA EGALITATE CU REPREZENTATIVA ANGLIEI

ÎNTRE ORELE 13 ŞI 17,30...

(Urmare din pag. 1)

10 minute înainte de fluierul inaugural, antrenorul român, vădit emoţionat, îşi exprima, cu temere, speranţa. „Dacă rezistă în prima repriză, băieţii vor căpăta mai multă încredere şi îşi vor da drumul...".
(n.a. — Aşa a şi fost).

SUPERSTIŢIA ECHIPEI ENGLEZE

Notăm „11"-le britanic care va începe partida. Scriem şi numele rezervelor : West — nr. 12, Mc Nabb — nr. 14, Bell — nr. 15, Thompson — nr. 16. După cum vedeţi, nimeni nu poartă tricoul cu nr. 13...
Chiar şi campionii mondiali sînt superstiţioşi !

X, 1

Coborîm, o dată cu cele două echipe, spre teren. Pe asfaltul tunelului, crampoanele jucătorilor creează o rezonanţă de răpăit de tobă. Ecoul, amplificat de tunel, se comunică spectatorilor, care simt că vin echipele. Ca la box, jucătorii celor două echipe se privesc reciproc, fiecare scrutîndu-şi adversarul direct.
...Cele două şiruri de fotbalişti au pornit spre teren. Ajuns în dreptul nostru, căpitanul tricolorilor, Barbu, ne şopteşte discret: „X, 1. In orice caz, nu ieşim învinşi de pe teren...".

ACUM VINE „BĂTAIA PEŞTELUI"

S-a încheiat prima repriză. Ne întoarcem la cabine. Uşa vestiarului cu steagul britanic este înciuită. La jucătorii români putem ajunge. Sînt marcaţi de efort, dar feţele lor trădează calm şi o linişte evidentă, în comparaţie cu clipele dinaintea partidei. Auzim voci : „Putem să-i batem !" Pîrcălab zîmbeşte semnificativ şi ne strecoară printre dinţi : „Acum vine bătaia peştelui. Cred că putem da gol...".

„MI-A PLĂCUT TOT, MAI PUŢIN REZULTATUL"...

Deci, 0—0. Jucătorii se îndreaptă spre cabine. „Intercepstat" pe scări, Bobby Charlton, un taciturn „cu diplomă", are amabilitatea să ne mărturisească, într-un stil pe cît de telegrafic, pe atît de precis : „Mi-a plăcut tot. Joc, ambianţă, public. Rezultatul doar mă nemulţumeşte...".

PETER LORENZO: „PÎRCĂLAB MAI PERICULOS DECÎT BALL!"

După încheierea partidei, ne-am întreţinut cu cîţiva dintre ziariştii englezi veniţi să urmărească meciul. Distinsul confrate Peter Lorenzo, trimisul special al ziarului londonez „The Sun", ne-a comunicat cîteva din impresiile dominante lăsate de acest joc. „Rezultatul îl consider perfect echitabil. E drept, personal, m-aş fi aşteptat la mai mult de la echipa noastră. Din „11"-le român, am remarcat patru jucători: Pîrcălab, Barbu, Mocanu şi Dinu. Despre primul, pot spune că a fost mai periculos decît Ball care a avut totuşi azi o zi bună".

SIR ALF RAMSEY : „SÎNT MULŢUMIT DE JOCUL ECHIPEI MELE !"

Aşteptat destul de îndelung după încheierea partidei de către ziariştii străini şi români, celebrul manager al campionilor lumii a apărut într-un tîrziu, pregătit pentru asaltul presei : „A fost un meci interesant, util pentru echipa Angliei. Sînt mulţumit de evoluţia ei. Sînt de părere că ieşirile pe continent şi întîlnirile cu fotbalul european — între care cel românesc mi-a făcut o bună impresie — favorizează progresul nostru".

„ROMÂNII PUTEAU CÎŞTIGA"

„Fair-play de ambele părţi, public cald, rezultat just, deşi românii au avut mai multe situaţii de gol. Cu oarecari şanse, echipa gazdă putea cîştiga partida".

L-am citat pe conducătorul jocului, cehoslovacul Radoslav Fala.

O DOVADĂ CĂ FOTBALUL ROMÂNESC ARE RESURSE

In tabăra română, bucuria. Barbu ne aminteşte că a ghicit pronosticul, Pîrcălab îşi exprimă regretul de a fi trecut pe lîngă victorie... Dintre antrenorii români, Angelo Niculescu îşi exprimă satisfacţia pentru evoluţia frumoasă a elevilor săi, pentru curajul şi dăruirea lor. Iar Ion Ciclovan, secretar general al Federaţiei române de fotbal, concluzionează : „Acest 0—0 şi nu numai scorul, ci şi desfăşurarea partidei sînt probe că fotbalul românesc are reale resurse. Mai trebuie, însă, multă muncă, pentru ca el să se afirme hotărît pe plan european".

Corner la poarta lui Banks ! Dumitrache şi Pîrcălab încearcă să intercepteze centrarea lui Lucescu, dar masivul goal keeper englez prinde cu siguranţă...

MINUT CU MINUT DE LA O POARTĂ LA ALTA

(Urmare din pag. 1)

luptează şi Dumitrache revine, reluînd din apropiere razant.

MIN. 3 : din nou un atac al echipei noastre. Dobrin pasează lateral lui Gherghell, acesta centrează şi Labone respinge cu capul.

MIN. 4 : Dobrin îl deschide în adîncime pe Lucescu. Un sprint lung al acestuia, talonat de Wright. In ultima fracţiune de secundă, acesta acordă corner. Jocul se mută apoi în terenul nostru. Încurajaţi de public, fotbaliştii români revin în atac, preferînd însă partea dreaptă, unde Pîrcălab acţionează cu oarecare timiditate.

MIN. 6 : Pîrcălab combină frumos cu Dobrin, reprimeşte balonul în poziţie bună, dar fundaşul Newton s-a repliat la timp, anihilînd atacul. Remarcăm un fapt interesant : toţi jucătorii englezi sînt în jumătatea lor de teren.

MIN. 8 : un gest frumos, sportiv al lui Pîrcălab, care la o acţiune rapidă şi-a faultat adversarul. Publicul protestează la decizia arbitrului, dar extrema noastră îndică corect mîna recunoscîndu-şi greşeala.

MIN. 10 : se accidentează fundaşul Wright. Nu putem să nu ne reamintim că acum 29 de ani, la primul meci România — Anglia, tot în acest minut s-a accidentat fundaşul dreapta al echipei noastre Bürger. In locul lui Wright intră McNabb, care trece pe stînga în locul lui Newton, acesta mutîndu-se în zona de acţiune a lui Lucescu.

MIN. 11 : Mullery îl faultează pe Dobrin, la aproximativ 30 m de poarta lui Banks. Lovitura liberă o execută Gherghell, care trage puternic, dar peste poartă.
Asistăm în continuare la cîteva minute de joc mai puţin interesant. Pase la mijlocul terenului, intercepţii, acţiuni stopate de ambele părţi.

MIN. 15 : Dobrin îl vede pe Gherghell bine plasat în careu, îi pasează, dar Moore este mai rapid şi degajează. Englezii răspund prin atacuri simple, cu pase lungi, în care excelează Hunt şi Peters. Acesta din urmă ne dă o imagine despre valoarea şutului său în min. 17, cînd, după o lovitură liberă trage puternic, nu mult însă peste bara porţii lui Gornea.

MIN. 19 : echipa noastră iniţiază o acţiune pe partea stîngă. Mingea trece rapid de la Lucescu la Dumitrache, apoi la Dobrin, care din întoarcere şutează alături de poartă. Consemnăm în secundele următoare două acţiuni irosite de Dumitrache şi Pîrcălab, deposedaţi de balon în mod facil de sobrii apărători englezi.

MIN. 21 : Moore porneşte în jumătatea de teren a echipei noastre, îl deschide pe Ball, care trage, pe sus, peste bară.

MIN. 23 : Pîrcălab greşeşte o preluare, dar balonul intră în posesia lui Sătmăreanu care, trecînd în atac, întoarce spectaculos direcţia acţiunii pasîndu-i lui Dobrin, iar acesta prelungeşte lui Pîrcălab. Extremul nostru dreapta centrează cu efect, şi Dumitrache, într-un spectaculos duel aerian cu Moore, reia milimetric peste poarta lui Banks ! Echipa noastră prinde curaj.

MIN. 24 : Lucescu, trecut pe dreapta, pătrunde şi centrează. Balonul trece lateral, dar Mocanu, apărut ca din pămînt, recentrează. Moore luftează (!), Dumitrache trage puternic, însă mingea se loveşte de un apărător, ricoşînd la Gherghell. Din nou şut puternic, deviat în corner de Labone.

MIN. 25 : trăim momente de emoţie. Mullery porneşte un atac pe dreapta, centrează, Gornea boxează, dar nu suficient de puternic şi cînd Peters se pregătea să intervină, Sătmăreanu degajează lateral la Mocanu, care lămureşte situaţia. In secundele următoare, asistăm la un nou atac al englezilor. Fundaşul Newton centrează şi Peters reia din voleu razant cu poarta lui Gornea. Formaţia oaspe insistă. Bobby Charlton dă o pasă ideală în direcţia lui Mullery, chiar în careul nostru, dar acesta întîrzie.

MIN. 27—23 : echipa română revine în atac. Dobrin şi Dumitrache excită la faze decisive, permiţînd lui Moore şi Labone să lămurească unele situaţii critice.

MIN. 30 : Gherghell îl deschide în adîncime pe Pîrcălab. Acesta centrează spectaculos, dar Moore acordă corner. Imediat consemnăm replica englezilor. Un contraatac al lui Hurst este irosit chiar de el, prin faptul că a tras pripit, fără forţă. Apoi Labone îl faultează pe Dobrin. Jucătorul nostru execută lovitura liberă, acţiunea curge frumos. Pîrcălab pasează lui Gherghell, acesta lasă mingea înapoi lui Sătmăreanu şi fundaşul dreapta, venit ca un bolid, şutează puternic cu stîngul razant cu bara.

MIN. 34 : se accidentează Petescu şi părăseşte terenul. In locul lui intră Nunweiller VI. La capătul unei combinaţii a întregii linii de atac, Nunweiller VI trage puternic, dar imprecis.

MIN. 39 : asistăm la o cursă a lui Hunt. El este atacat de Mocanu, care pasează lui Lucescu. Duel cu Bobby Charlton, englezul cîştigă balonul, este faultat şi tot el execută lovitura liberă. Panică în careul nostru, dar Hunt „rezolvă" situaţia faultîndu-l pe Barbu. Finalul primei reprize aparţine jucătorilor români.

MIN. 42 şi 44 : după ce Moore se evidenţiase din nou în... atac, Mocanu nu se lasă mai prejos şi trage puternic, dar fără succes.

MIN. 45 : înregistrăm primul corner acordat de apărarea echipei române. Bate Bobby Charlton şi... fluierul arbitrului anunţă pauza.

În atac fotbaliştii români

...In cabine, toată lumea se odihneşte. In tribune se discută aprins, se fumează. Dar iată, cele două formaţii au apărut din nou pe teren, cu aceleaşi efective.

MIN. 46: mingea este „pornită" de oaspeţi. Dar balonul nu va rămîne mult în posesia lor.

MIN. 47 : Gherghell deposedează, îl lansează pe Lucescu, dar acesta pasează la adversar.

MIN. 48 : englezii lansează un contraatac, pe stînga, unde se infiltrează Hurst. Arbitrul acordă o lovitură liberă indirectă la intervenţia unui apărător de-al nostru. Execută B. Charlton, puternic şi cu efect dar Barbu, atent, respinge cu capul. Meciul este în continuare viu. Balonul e purtat cu repeziciune de la o poartă la alta.

MIN. 49 : Ball, venit mult în urmă, stopează un atac al lui Pîrcălab, trimiţînd balonul în corner. Se execută lovitura de colţ însă Sătmăreanu pune capăt acestei acţiuni ofensive printr-un şut imprecis, departe de poartă, mult înalt.

MIN. 50 : Peters încearcă un un-doi cu Hurst, dar Barbu, prin alunecare, respinge. Contraatacul nu poate ajunge decît pînă la centru fiindcă aici Bobby Moore trimite mingea în aut.

MIN. 52 : o excelentă acţiune colectivă a echipei noastre poartă balonul ca într-un clasic treisferturi de rugby. Mocanu — Dinu — Gherghell — Pîrcălab, iată drumul parcurs de balonul pe care extremul dreapta, cu un şut puternic, îl expediază din colţul careului de 16 m, aproape razant cu bara porţii lui Banks.

MIN. 53 : se remarcă din nou apărarea noastră (mai precis Mocanu) care stopează un atac al lui Hunt.

MIN. 54 : echipa noastră construieşte din nou o acţiune ofensivă pe partea dreaptă (acolo unde avea să se desfăşoare cele mai multe dintre atacurile românilor), dar Gherghell la 20 de metri de linia de fund, este faultat de fundaşul Mc Nabb. Execută lovitura Pîrcălab, dar oaspeţii sînt la post şi respingă. Englezii, în situaţiile de apărare, sînt prezenţi cu 6—7 jucători, ca apoi, prin intercalarea unui fundaş şi prin avansarea permanentă a lui Mullery să atace în 6 oameni.

MIN. 55 : tunarul Hurst driblează pe stînga şi şutează din unghi, dar balonul trece prin faţa porţii lui Gornea.

MIN. 56 : jucătorii noştri repun balonul, Pîrcălab se lansează într-o excelentă cursă, schiţează o pasă dar continuă să conducă balonul pe lîngă linia de fund pînă în apropierea porţii. De la 6—7 m centrează pe jos şi apărătorii adverşi, în situaţie dificilă, trimit în corner. Mingea trimisă înalt de la colţul terenului este reluată cu capul de Moore, dar Dobrin o trimite din nou în faţa porţii, de unde o respinge fundaşul Newton.

MIN. 57 : repetate atacuri la poarta englezilor, dar şutul decisiv se lasă aşteptat. Se caută o poziţie favorabilă. In careu însă e aglomeraţie.

MIN. 58 : e lansat pe contraatac Hurst, însă şutul lui de la 17 m este apărat de Gornea.

MIN. 59 : oaspeţii îşi creează cea mai mare ocazie : Ball execută un excelent un-doi cu Hunt. De la 6 m (din colţul careului mic, din partea dreaptă) acesta şutează pe sus, lîngă poartă.

MIN. 60 : se lansează în atac Mocanu (aşa cum a făcut-o de multe ori), dar la 20 de metri este faultat. Lucescu execută

„Dirijorul" galeriei engleze pe pista stadionului „23 August"...

lovitura liberă şi Mullery respinge.

MIN. 64 : un nou atac consistent al echipei noastre susţinut de cei doi fundaşi laterali : înaintează Sătmăreanu, pasează lui Dobrin, acesta trimite spre stînga, la 25 de metri de poartă, însă Mocanu, deconcertat, nu are grijă să nu fie contrat de o talpă, reia foarte înalt.

MIN. 65 : o acţiune excelentă a lui Dumitrache. El se lansează în atac, conduce balonul în viteză, driblează 3—4 adversari, îl fentează pe renumitul Moore (care ajunge în tuşă), dar această frumoasă acţiune nu e concretizată.

MIN. 67 : un nou atac poartă balonul pînă în apropierea careului echipei engleze. Aici însă Dobrin prelungeşte driblingul şi pierde mingea. Urmează un contraatac încheiat de Hurst (mereu acelaşi Hurst încearcă poarta), dar mingea expediată de el trece departe de buturi.
E, totuşi, o perioadă de iniţiativă a echipei noastre. Băieţii aleargă mult, imprimă partidei un ritm rapid. Oaspeţii vin înapoi, se dublează şi în situaţii critice trimit baloanele în corner.

MIN. 70 : Lucescu, deschis de Dinu, şi acesta se apropiase periculos de colţul careului mic, dar a fost deposedat.

MIN. 72 : extrema noastră stîngă, la 17 m, în poziţie laterală, este oprită prin fault. Gherghell execută lovitura liberă. Balonul se loveşte de „zidul" care protejează poarta lui Banks. Dobrin încearcă o reluare dar mai mult liftează. Il imită Nunweiller VI fără să finalizeze.

MIN. 75 : atacă oaspeţii cu 6 jucători, însă apărarea noastră (se evidenţiază în mod deosebit Mocanu şi Barbu) este la post şi rezolvă cu succes situaţia.

MIN. 76 : Pîrcălab centrează, iar Dumitrache, aflat pe linia careului de 16 m, încearcă o foarfecă pe spate, faultîndu-l pe Newton. Cu totul involuntar. Fundaşul englez va relua jocul.

MIN. 77 : Domide îl înlocuieşte pe Dobrin, care n-a corespuns în această partidă (a ţinut mult balonul, a pasat deseori la adversar). Această schimbare este tardivă. Mai sînt 13 minute şi debutantul Domide n-are timp să se încălzească, să intre în atmosfera jocului şi să facă vreo... minune. Şi într-adevăr, aşa a fost.

MIN. 79—80 : forţează englezii şi domină mijlocul terenului de unde Moore şi, mai ales, Mullery îşi lansează înaintaşii. Linia de fundaşi a echipei noastre, dublată de doi harnici mijlocaşi — Gherghell şi Nunweiller VI — se arată imbatabilă.

MIN. 82 : atacă echipa noastră. Dumitrache prelungeşte cu capul în zona careului de 16 m unde se lansase Lucescu. Din întoarcere, B. Moore degajează nesigur şi trimite în corner.

MIN. 83 : o nouă cursă realizată de Pîrcălab. El se lansează pe mai bine de 30 de metri, centrează în stilul său caracteristic, cu boltă şi efect, dar Labone trimite în corner. Din nou au iniţiativa fotbaliştii români. Din apărare se iese cu pase frumoase, precise, se schimbă destul de des direcţia de atac, se acţionează pe spaţii largi, de regulă pe partea dreaptă unde Pîrcălab e în bună dispoziţie, unde îşi face mereu prezenţa Gherghell.

MIN. 85 : Pîrcălab este faultat.

MIN. 87 : este oprit nereglementar, la 25 m de poartă — lateral — Gherghell. Lovitura liberă este executată înalt de Pîrcălab. Mingea trece peste buchetul de jucători aflaţi în careul mic şi peste Banks. Dar nimeni nu se află pe partea stîngă şi acţiunea eşuează. Finalul partidei este neaşteptat de rapid. Se depune o muncă intensă, căreia îi fac faţă jucătorii mai dotaţi fizic. Iată de ce la tot acest iureş, excepţionalul Bobby Charlton era spectator. L-am căutat cu privirile şi l-am găsit undeva la centru.

MIN. 90 : se aude fluierul final al arbitrului.

CUM AU JUCAT ROMÂNII

Echipa României a făcut ieri, pe stadionul „23 August", cel mai bun joc al său din acest an, obţinînd, în consecinţă, un rezultat de egalitate, care o nedreptăţeşte, întrucîtva, dar care, evident, o onorează. Pentru că, deşi partida a fost lipsită de miză, iar englezii n-au reuşit să arate în faţa publicului românesc toate acele calităţi care le-au adus consacrarea şi titlul mondial, acest 0—0 în faţa campionilor lumii ne apare, în bună măsură, ca edificator asupra valenţelor reale ale fotbaliştilor români, din păcate atît de rar (şi numai pe teren propriu !) demonstrate.

Ne-am fi bucurat mai mult, firesc, ca acest scor alb să fi fost înregistrat în meciul de acum zece zile de la Lisabona. Şi poate că acolo echipei României i-ar fi surîs chiar şi victoria dacă avea o comportare ca aceea de ieri.

In compania celebrei formaţii a Albionului, fotbaliştii noştri au lăsat, de la bun început, tracul şi inhibarea deoparte (aşa cum nu fac din nefericire şi pe stadioanele din străinătate), au acţionat degajat şi cu îndrăzneală, reuşind să-şi impună şi să menţină iniţiativa în joc. Combativitatea remarcabilă, risipa de energie, dăruirea în joc au fost cîteva din atributele lor principale, cu care i-au surprins, poate, şi i-au depăşit pe adversarii lor.

Englezii nu s-au simţit de loc în largul lor, nereuşind să-şi valorifice forţa de joc. Ei s-au lovit de o echipă omogenă atît în ansamblul ei, cît şi pe compartimente. Linia de fund a echipei române a acţionat cu calm şi siguranţă, destrămînd cu promptitudine încercările ofensive ale oaspeţilor, încît sarcina portarului Gornea a devenit astfel destul de uşoară. Am remarcat în mod deosebit fermitatea cu care fundaşii noştri au luptat pentru deposedarea de balon a înaintaşilor adverşi, precum şi cooperarea lor în situaţiile mai grele.

Linia de mijlocaşi, atît cu Petescu în compunerea sa, dar mai ales după introducerea lui Radu Nunweiller, a fost superioară celei a englezilor, fiind astfel în măsură să controleze jocul şi să opereze pe o zonă destul de largă, ceea ce a contribuit foarte mult la păstrarea iniţiativei echipei noastre.

Inaintarea a marcat, de asemenea, un progres evident faţă de ultimele sale evoluţii, punînd uneori în situaţii dificile experimentata apărare a oaspeţilor. I se poate reproşa însă, o anumită lipsă de claritate, deoarece, cu toată presiunea exercitată la poarta lui Banks, nu a reuşit să-şi creeze prea multe situaţii favorabile de gol. Pe de altă parte, considerăm că s-a acţionat prea mult pe aripa dreaptă, Lucescu fiind, astfel, neglijat minute întregi.

Trecînd la aprecierile individuale, trebuie să spunem mai întîi că ar fi foarte greu să facem diferenţieri prea mari între jucători. Ieri, fiecare din ei s-a străduit să fie pe măsura evenimentului şi să contribuie la reuşita spectacolului fotbalistic dorit de public. Credem că nu greşim, totuşi, dacă îi vom distinge în mod deosebit pe Mocanu, Barbu şi Gherghell care, după părerea noastră, au făcut o partidă excelentă. Îi urmează Pîrcălab, care, în special în repriza secundă, ne-a făcut să ne amintim de vremurile sale bune. Bine s-au comportat Dumitrache, Gornea, Sătmăreanu, Dinu, Petescu şi Radu Nunweiller. Despre Domide nu putem afirma nimic, deoarece a jucat prea puţin. In orice caz, el rămîne o soluţie de viitor. Din întreg ansamblul, o excepţie negativă a constituit-o Dobrin, care, prin tendinţa sa exagerată spre driblinguri inutile a frînat şi întîrziat jocul, atrăgîndu-şi dezaprobarea publicului.

Ochiul specialistului

CONSTANTIN TEAŞCĂ: Cred că am fi putut cîştiga acest meci, dacă fotbaliştii noştri ar fi acţionat tot timpul fără complexe, aşa cum au făcut-o, adesea, în repriza a II-a. Ca să nu mai vorbesc despre posibilitatea pe care ar fi avut-o de a realiza această performanţă o formaţie a noastră în cea mai bună zi a ei. Oricum, selecţionata română a evoluat bine, fotbaliştii noştri de bază fiind MOCANU, GHERGHELI şi DUMITRACHE. Englezii au realizat un joc constructiv, nebazîndu-se nici un moment pe incidente norocoase, dar n-au acţionat în viteză, oferindu-ne, în general, o imagine nu îndeajuns de convingătoare.

N. DUMITRESCU : Cel mai curat a jucat apărarea noastră. Aş putea spune că n-a făcut nici o greşeală, nici de plasament, nici de intervenţie. Acest lucru a dat curaj şi înaintaşilor, care au supus în partea a doua a jocului unei presiuni puternice poarta lui Banks. Păcat că Dobrin a „ţinut jocul", anihilînd astfel multe momente cînd puteam să-i surprindem pe englezi. Mai important însă decît rezultatul — mai ales că e vorba de un meci amical — ceea ce trebuie de reţinut din partida de astăzi este evoluţia mulţumitoare a echipei noastre, jocul ei tehnic, organizat, de un bun nivel.

VIRGIL MĂRDĂRESCU : După părerea mea, jocul a fost de un bun nivel tehnic. Fotbaliştii noştri au căutat să ţină pasul, în joc, cu campionii mondiali şi au şi reuşit acest lucru. Este evident că ei pot mai mult decît au arătat în alte partide. Mă bucură acest rezultat de egalitate, care, deşi a fost obţinut într-o întîlnire amicală, va avea totuşi ecou, dat fiind renumele adversarilor noştri. Apreciez, de asemenea, nota de deplină sportivitate care a domnit pe teren. Oaspeţii şi-au putut da seama că „fair-play"-ul a încetat de a mai fi un cuvînt pur englezesc. Englezii au demonstrat ceea ce înseamnă jocul colectiv, echipa apărîndu-se şi atacînd aproape cu toţi componenţii ei. Şi aceasta, dintr-o clipă într-alta. Din echipa noastră mi-au plăcut în mod deosebit BARBU, GHERGHELI, DUMITRACHE, DINU şi MOCANU.

COLEA VILCOV : Fără falsă modestie, în partida de astăzi fotbaliştii români au fost cei care au dat „culoare jocului" prin viteză, ardoare şi chiar prin unele execuţii tehnice. Am avut însă ocazia să învăţăm şi unele lucruri de la englezi : să dăm drumul la balon, să jucăm pentru echipă şi nu pentru a cîştiga galoane personale, aşa cum încearcă mereu Dobrin. Şi azi el n-a reuşit de loc. Ştiu că unora nu le-a plăcut prea mult Bobby Charlton. Dar s-a văzut că el rămîne un jucător de mare valoare prin intuiţia sa, prin participarea sa directă în atac şi apărare.

ILIE SAVU : Au fost momente în partida de astăzi, cînd jucătorii români au dat satisfacţie publicului. Pîrcălab a fost periculos în repriza a II-a. Dar el a şi stricat multe acţiuni, în aceeaşi măsură în care şi-a ajutat echipa. De la englezi mi-au plăcut cel mai mult BALL şi BOBBY MOORE.

PARCĂ AM MAI ÎNTINERIT PUŢIN...

(Urmare din pag. 1)

dorinţei de a ţine strîns armăsarul de rasă din faţă. Au reuşit şi merită toate felicitările noastre. Vreau să scriu cu majuscule numele lui Dumitrache, acest jucător extraordinar care dezavantajat net de fizic a luptat de la egal la egal cu masivii fundaşi centrali englezi. O partidă mare a făcut Nunweiller VI, ca şi Gherghell. Nu pot să-l uit pe Lucescu şi mai ales pe Mocanu. Taciturnul Barbu cred că nu poate lipsi de aici înainte din nici o naţională. De multă vreme nu mi-a dat cineva o atît de mare siguranţă. Cît despre Pîrcălab, la pauză eram gata să scriu că mitul său e spulberat, că din faimoasa săgeată a Carpaţilor n-a mai rămas decît resemnarea şi o lipsă de chef de joc supărătoare, dar a venit repriza a doua şi din nou mi-am amintit de omul nostru drag de altă dată. Să fi îmbătrînit Pîrcălab ? Eu cred că nu... Dar bănuiesc că Năsturescu ar fi fost azi o revelaţie.

In sfîrşit, numărul 10, această minune blondă de 21 de ani, Dobrin. Ce păcat că marea orchestră tehnică pe care o ascunde în picioarele sale cîntă numai pentru sine... Cine să-l convingă că fotbalul înseamnă gol mai întîi şi pe urmă aria personală...

Intr-un cuvînt, a fost frumos, parcă am mai întineri puţin şi tot mai sperăm că vine şi vremea cînd ne vom bate iar pe la casele de bilete ca să putem vedea un meci de fotbal...

CAMPIONII LUMII ONOREAZĂ NOŢIUNEA DE JOC AMICAL

Cronici, comentarii şi interviuri realizate de : C. HIRANESCU, G. NICOARĂ, C. ALEXE, C. ANTONESCU, M. POPESCU, OV. IOANIŢOAIA, Fotografii de A. NEAGU şi F. BRANDRUP.

Apreciind evoluţia formaţiei Angliei — aşa cum se impune — în funcţie de replica dată de adversar, în speţă de fotbaliştii români, s-o spunem din capul locului : ieri pe stadionul „23 August" sarcina campionilor lumii n-a fost de loc uşoară. S-a observat aceasta de la început, cînd, surprinşi de „forcing"-ul outsiderului, jucătorii englezi au greşit repetat pase simple (Ball min. 2 şi 3, Peters — min. 8, Moore — min. 10 şi 16 etc.): ca să nu mai vorbim de execuţiile tehnice mai complicate, cum ar fi pasa lungă (Mullery — min. 7, Labone — min. 14), acel vestit *„kick and rush"*, arma predilectă a fotbalului insular, la capitolul „transmiteri". Chiar şi marele Bobby Charlton îşi amînă integrarea în joc, şi cînd dirijorul nu merge se resimte întreaga orchestră. Dar avînd la bază elemente „piloni", precum SERIOZITATEA şi PREGĂTIREA METODICĂ, echipa engleză a depăşit treptat „punctul mort", începînd să evolueze ceva mai aproape de valoarea reală. Eliberat de micile erori de pînă atunci — efectuate, nota bene! pe la mijlocul terenului, în aşa-zisa zonă moartă — ansamblul lui Ramsey a început să se exprime mai coerent, contribuind la aceasta şi portarul Banks... primul atacant, care renunţase la degajările trimise cu piciorul, la întîmplare. Şi nu prea multul oferit, în continuare, poate fi reţinut, totuşi, ca pilduitor, măcar referitor la dinamica mişcării în teren. Ei bine, în linii mari, s-a văzut limpede că, beneficiară a unei bune pregătiri fizice, echipa engleză atacă şi se apără cu 6—7 oameni, în funcţie, bineînţeles, de ceea ce opune adversarul în fazele respective.

Compartimentînd puţin aprecierile noastre şi oprindu-ne, de pildă, la modul cum echipa rezolvă situaţiile de apărare, se cuvine să subliniem un fapt deosebit de semnificativ : aproape în tot timpul celor 90 de minute team-ul englez a căutat să răspundă cu un om în plus la acţiunile ofensive declanşate de adversar : Labone l-a păzit, de regulă, pe cel mai avansat vîrf al atacului nostru (Dumitrache), Moore l-a supravegheat, în general, pe Dobrin (urmărindu-l în repriza întîi, de cîteva ori, chiar şi dincolo de linia de centru), fundaşii marginali au fost deosebit de atenţi la încercările de infiltrare pe culoarele laterale.

Care este faptul semnificativ ? *Acela că nici formaţia campioană a lumii nu-şi permite nici pentru o singură clipă să-şi subestimeze adversarul (indiferent cine este acesta), ţinînd foarte mult la cartea de vizită, în ultimă analiză,* la ceea ce se numeşte prestigiu. Joc amical ? Sensul pe care-l dau uneori unele formaţii acestei noţiuni nu este cunoscut de fotbaliştii lui Ramsey.

Şi, desigur, aşa se explică şi faptul că, în pofida unei superiorităţi teritoriale şi a unei presiuni mai mari exercitate la poarta lui Banks, jucătorii noştri n-au reuşit să-şi creeze ocazii clare de gol.

Spuneam că şi în situaţiile de atac se observă intenţia de obţinere a superiorităţii numerice. Intr-adevăr, echipa avansează compactă în terenul advers, pe lateral şi în adîncime se infiltrează simultan jucători din liniile dinapoi (Newton, Mullery, Bobby Charlton etc.). Dar, ieri, insularii n-au avut prea mulţi sorţi de izbîndă : pentru că, pe de o parte, Ball şi Peters s-au dovedit mai puţin inspiraţi, Hurst şi Hunt n-au mai alcătuit acel cuplu faimos din timpul campionatului mondial, iar, pe de altă parte, s-o spunem cu satisfacţie, şi apărătorii noştri ajutîndu-se între ei şi fiind bine susţinuţi şi de restul coechipierilor, au opus în faţa campionilor mondiali un zid greu de trecut.

Oricum, medaliata cu aur la „World Cup" a scos — dacă termenul nu este impropriu pentru o campioană mondială — la Bucureşti, un rezultat mai bun decît au reuşit, anul trecut, tot în noiembrie, purtătorii insignelor de argint, coechipierii lui Uwe Seeler şi Beckenbauer...

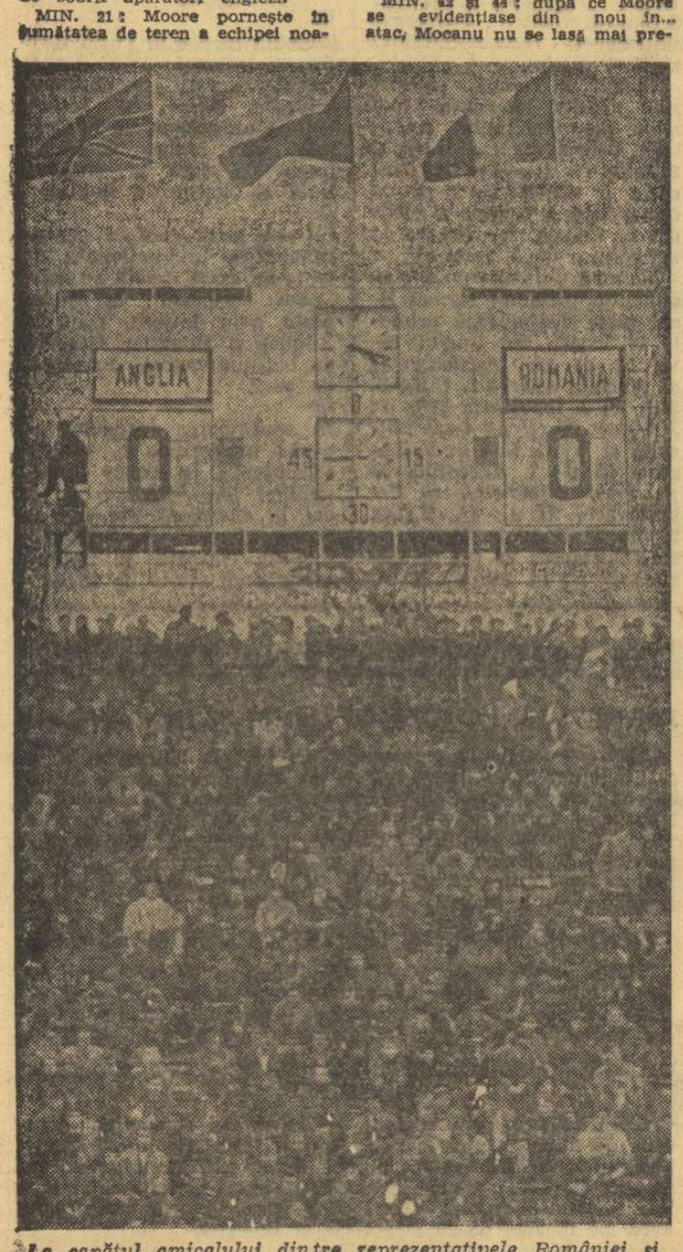

La capătul amicalului dintre reprezentativele României şi Angliei, tabela de marcaj a rămas imaculată...

AZI, „CUPA ROMÂNIEI"

Azi, are loc o etapă intermediară în cadrul „Cupei României", preliminară pentru „16"-imi, cînd vor intra în competiţie şi divizionarele A. Programul este următorul :

Nicolina Iaşi — Chimia Suceava, Victoria Roman — Ceahlăul P. Neamţ, Metalul Buzău — Politehnica Galaţi, Oţelul Galaţi — Portul Constanţa, Dunărea Giurgiu — Flacăra Moreni, Metalul Bucureşti — Electronica Obor, Muncitorul Gura Ocniţei — Politehnica Bucureşti, Chimia Rm. Vîlcea — Electroputere Craiova, Victoria Călan — Metalul Hunedoara, Minerul Anina — Metalul Tr. Severin, U.M. Timişoara — C.S.M. Reşiţa, Minerul Baia Mare — Olimpia Oradea, Arieşul Cîmpia Turzii — C.F.R. Cluj, Soda Ocna Mureş — Gaz metan Mediaş, Chimica Tîrnăveni — C.S.M. Sibiu, Oltul Sf. Gheorghe — Steagul roşu Braşov.

Jocurile vor începe la ora 13,30.